

МІНІСТЕРСТВО
ОХОРОНИ
ЗДОРОВ'Я УКРАЇНИ

ПОЛТАВСЬКИЙ
ДЕРЖАВНИЙ
МЕДИЧНИЙ
УНІВЕРСИТЕТ

«НАУКОВО-МЕТОДИЧНІ АСПЕКТИ ПІДВИЩЕННЯ ЯКОСТІ ПІДГОТОВКИ ФАХІВЦІВ У МЕДИЧНИХ ЗАКЛАДАХ ВИЩОЇ ОСВІТИ»

Матеріали науково-практичної
конференції з міжнародною участю

28 березня 2024 року

Міністерство охорони здоров'я України
Полтавський державний медичний університет

НАУКОВО-МЕТОДИЧНІ АСПЕКТИ
ПІДВИЩЕННЯ ЯКОСТІ ПІДГОТОВКИ ФАХІВЦІВ
У МЕДИЧНИХ ЗАКЛАДАХ ВИЩОЇ ОСВІТИ

Матеріали науково-практичної конференції
з міжнародною участю
28 березня 2024 року

ПОЛТАВА – 2024

УДК 378.001.1

Друкується за рішенням
вченої ради ПДМУ
від 07 лютого 2024 р., протокол № 5

Конференція внесена до Переліку проведення наукових конференцій з проблем вищої освіти і науки в системі Міністерства освіти і науки України на 2024 рік.

Редакційна колегія:

- Ждан В.** – ректор, головний редактор;
Дворник В. – перший проректор закладу вищої освіти з науково-педагогічної роботи, заступник головного редактора;
Аветіков Д. – проректор закладу вищої освіти з науково-педагогічної роботи, заступник головного редактора;
Старченко І. – начальник навчального відділу;
Лещенко Т. – зав. кафедри українознавства та гуманітарної підготовки, відповідальний редактор;
Нетудихата О. – методист вищої категорії навчально-методичного відділу забезпечення якості освіти;
Левадна В. – методист першої категорії навчально-методичного відділу забезпечення якості освіти, відповідальний секретар.

«Науково-методичні аспекти підвищення якості підготовки фахівців у медичних закладах вищої освіти», (2024; Полтава).

Матеріали науково-практичної конференції з міжнародною участю «Науково-методичні аспекти підвищення якості підготовки фахівців у медичних закладах вищої освіти», 28 березн. 2024 р. [Текст].– Полтава: ПДМУ, 2024. – 312 с. ISBN 978-617-8231-55-2

У збірнику опубліковані статті, присвячені актуальним питанням підвищення якості вищої освіти з метою підготовки висококваліфікованих, конкурентоспроможних фахівців нового покоління.

За зміст публікацій відповідальність несуть автори.

УДК 378.001.1

Список використаної літератури

1. Державна Фармакопея України ДП «Науково-експертний фармакопейний центр» 1-е вид. – Х. : PIPER, 2001 : Доповнення 1-е – 2004; Доповнення 2-е – 2008 р.; Доповнення 3-є. – 2018 р.
2. Марчук О.С., Андрощук Н.Б. Технологія ліків. К.: Медицина, 2014. – 576 с.
3. Тихонов О.І., Ярних Т. Г. Аптечна технологія ліків : підручник. – 5-е вид. – Вінниця : Нова книга, 2019. – 535 с.
4. Фармацевтична технологія : навчальний посібник для семінарських занять провізорів передатестаційного циклу підвищення кваліфікації за спеціальністю «Загальна фармація». Ч. 1 / Г. П. Смойловська, О.О. Малюгіна, Мазулін О.В. – Запоріжжя : ЗДМУ, 2018. – 91 с.
5. Фармацевтичні та медико-біологічні аспекти ліків : навч.посіб. для студ., магістрів, аспірантів, викладачів, наук. співробітників та спеціалістів фармації / І. В. Перцев [та ін.]; за ред. І. М. Перцева. – Вид. 2-ге, перероб. і доп. – Вінниця : Нова Книга, 2007. – 641 с.
6. Фармацевтична енциклопедія / голова ред. ради та автор передмови В. П. Черних ; *НФУ України*. — 2-ге вид., переробл. і доповн. — К. : МОРІОН, 2010. — 1632 с.

МОВНИЙ АСПЕКТ ЯК ОСНОВА ПРОФЕСІЙНОГО ІМІДЖУ ПЕДАГОГА ВИЩОЇ ШКОЛИ

Тихонова О.О., Тарасенко Я.А., Черно В.С., Мироненко Е.І.

Полтавський державний медичний університет

Стаття присвячена дослідженню іміджу викладача сучасного закладу вищої освіти, зокрема професійному образу, у створенні якого важливу роль відіграє мовна складова, тому так важливо розвивати в собі комунікативну привабливість, засновану на законах поведінкової стратегії, дотримання яких є однією з найважливіших форм вираження особистого ділового іміджу.

Ключові слова: викладач, заклад вищої освіти, формування іміджу, педагогічний імідж, мова.

The article concerns the study of the image of an educator at contemporary higher education institution, particularly focusing on the professional image, where the linguistic component plays a significant role. It emphasizes the importance of developing communicative attractiveness based on the principles of behavioral strategy. Adhering to these principles is one of the most crucial ways to express professional image.

Keywords: educator, higher education institution, image formation pedagogical image, language.

Протягом останніх років конкуренція між закладами вищої освіти постійно загострюється, що зумовлює необхідність формування їхнього позитивного іміджу в суспільстві та проведення активної іміджевої політики. Одним із ключових елементів досягнення високого рівня освітнього закладу і формування сприятливого іміджу на ринку освітніх послуг є імідж викладачів і студентів. Зважаючи на тенденцію зниження перспективності викладацької професії, недостатнє оцінення ролі педагога спільнотою, зокрема студентами, постає необхідність побудови образу викладача, за допомогою якого в суспільстві сформуються авторитет і престиж особистості педагога. Викладач як організатор культуротворчої діяльності забезпечує систематичний інформаційний вплив, формує в кожного учасника освітнього процесу ідеї, цінності, зразки поведінки. Тому важливим є розв'язання стратегічної освітньої проблеми – формування позитивного іміджу сучасного викладача закладів вищої освіти.

І. П. Павлов називав слово людини вищим регулятором людського пізнання. На думку В.О. Сухомлинського, слово має лікувати, а не бути батоном. Демокрит підкреслював, що цьому треба вчитися: «Ні мистецтво красномовства, ні мудрість не можуть бути досягнутими, якщо їм не вчитися» [8;9]. Перед викладачем ЗВО стоїть нелегке завдання розвивати любов і повагу до рідної мови, формувати вміння й навички правильного мовлення студентів, і найкращим засобом для виконання цього завдання є власний приклад. Викладач, незалежно від того, якого предмета він навчає студентів, має володіти всіма тонкощами мовленнєвої культури" [1].

Імідж сучасного викладача складається з численних елементів, що разом утворюють «найбільш ефективну подачу інформації, яка може обійти наявні в кожній людині різноманітні фільтри. Звідси і виникає ідея іміджу як публічного чи зовнішнього «я» людини, яка досить часто може відрізнитися від її внутрішнього "я" [3]. Імідж викладача інтегрується з його сутністю як людини і професіонала, чия діяльність багато в чому обумовлюється функцією комунікативного лідера, що постійно реалізується ним. Імідж — раціонально створюваний і свідомо регульований образ, який можна порівняти з якоюсь маскою, привласнивши яку, людина, за словами С. Моєма, «справді стає тим, ким до того хотіла здаватися». Маски суворого дидакту, життєрадісного дотепника, «свого хлопця», «професора», обрані різними викладачами, впливають і на професійне самопред'явлення, і на особистість у сукупності її психологічних характеристик. Із часом імідж замість якогось атрибуту передбачуваної ролі стає часткою «я», що впливає на вчинки та думки людини [4].

Учорашній випускник університету, який вирішив «дати собі років» в очах вихованців, у своїй повсякденній поведінці починає проявляти риси літнього наставника, несвідомо копіюючи його, а немолодий куратор, який «запалює» на студентських заходах, і справді виявляється молодшим за свої роки!

Мистецтво оптимально відшукати педагогічний імідж – завдання не менш важливе, ніж уміння визначити необхідні методичні прийоми у викладанні предмета. Імідж – уявлення про себе, створюване професіоналом [3].

Створюючи свій імідж, педагог працює над формуванням власної репутації в очах студентів, долаючи або завуальовуючи негативні сторони і, навпаки, акцентуючи ті, що допоможуть взаємодіяти з групою та зрештою приведуть до успіху.

Серед найважливіших складових професійного іміджу сучасного педагога визнано його комунікативну майстерність, педагогічну культуру. Основними формами прояву педагогічної культури вважають рівень оволодіння пе-

дагогічним досвідом людства, сукупність основних професійно важливих особистісних якостей. Без педагогічної культури діяльність педагога втрачає свою гуманну сутність і ефективність. Високий рівень розвитку її основних елементів, гармонійне їх поєднання в педагогічній діяльності та досягнення ефективних результатів у навчанні визначаються як педагогічна майстерність, яку можна розглядати як прояв педагогом свого «Я» у педагогічній діяльності. Зовні майстерність педагога – це вирішення різноманітних педагогічних завдань, успішна організація навчально-виховного процесу й отримання відповідних результатів, але її сутність полягає в певних професійних і особистісних якостях, які породжують цю діяльність і забезпечують її ефективність. «Висока техніка педагогічного спілкування – не лише один із компонентів, а й провідна складова педагогічної майстерності» [5]. Педагог — «мова» професія: саме в комунікаційній діяльності зрештою реалізуються науковість, проблемність, послідовність, інші принципи педагогіки. Інформаційна революція призвела до лавиноподібного зростання обсягу інформації, що припадає на кожного: слово, мова — індикатори водночас і інформаційної, і комунікативної ключових компетенцій, що визначають вигляд сучасної людини.

Найважливішим компонентом успішного навчання психологи називають «уміння вибирати по відношенню до іншої людини найбільш відповідний спосіб поведінки з нею». Психологи виділяють «менторський», «той що надихає», «конфронтаційний» та «інформаційний» типи спілкування [4], визначаючи можливості їх реалізації в різних ситуаціях взаємодії співрозмовників.

Педагогічна майстерність проявляється в ситуаціях націленого впливу й ретельно організованої взаємодії зі слухачами; найважливіша форма реалізації такої майстерності — мова, яку вважаємо найважливішим аспектом професійного іміджу викладача. Ще на початку спілкування іміджевими чинниками виступають образ викладача, його вбрання, готовність до практичного заняття або лекції, націленість на взаємодію. Імідж створюється інформацією про викладача, що походить із першого враження від нього. «Перше враження, яке складається в людей від зовнішнього вигляду виступаючого, сприяє формуванню їх загальної соціальної установки, симпатії чи антипатії, самоорганізації до слухання чи висловлювання скепсису щодо того, що ще сказав комунікатор» [2;7]. Це — «ефект іміджу»; він переростає в конструювання справжнього професійного іміджу педагога з початком мовного впливу і взаємодії, із самоподання викладача будь-якої дисципліни як «мовної особистості». Як тільки починається власне діалог, «викладач постійно регулює процес спілкування, стимулює участь у ньому співрозмовників, коригує вирішення навчальних завдань – і запланованих, і тих, що виникають спонтанно» [6]. І при цьому невербальні складові педагогічного іміджу поступаються місцем мовному процесу, в якому виділимо пріоритетні аспекти.

По-перше, це знання мови та володіння її ресурсами як важливий чинник педагогічної майстерності, що корелюється з професійним іміджем.

Слухачі «різко негативно ставляться до помилок у мові викладача, до мовних штамів, затагнених фраз... Недалеке слово старшого може дати інший напрямок думкам, зробити зворушливе смішним, спотворити зміст сказаного» [3].

Найбільш успішно навчання відбувається в природному для студента національному середовищі з урахуванням національного менталітету. Як зазначав К. Ушинський, «Мова народу – кращий, що ніколи не в'яне й вічно знову розпускається, цвіт усього його духовного життя, яке починається далеко за межами історії». На основі рідної мови у здобувачів освіти найефективніше формуються національна психологія, характер, світогляд, свідомість, самосвідомість та інші компоненти духовності народу. Тому мова сучасного педагога має бути еталонним втіленням мовної норми, а також тих комунікативних якостей, що сприяють взаєморозумінню учасників навчання. Помилка чи застереження, допущена викладачем, нерідко робить неможливим його позитивний бажаний імідж, опускаючи поточний імідж до рівня об'єкта іронії [2;11].

По-друге, імідж педагога найінтенсивніше формується під впливом "ефекту перших фраз": початок будь-якого спілкування передбачає акцентування уваги і встановлення інтересу яскравими фактами, актуальними проблемами, підкресленням значущості цих фактів і цих проблем для аудиторії. «Специфіка риторичного виступу полягає в тому, що він покликаний у реальній ситуації спілкування з конкретними людьми встановити з ними добрі відносини для подальшої розмови та повідомити основний її напрямок» [7]. Початок виступу задає основні параметричні характеристики комунікації, має найважливіший вплив на формування іміджу педагога, що сприяє або перешкоджає взаємодії.

По-третє, аспект педагогічного іміджу – це вміння підтримувати психологічний контакт із аудиторією, наче зсередини бачити кожного слухача і студента. Така взаємодія, емпатична, заснована на психологічній децентрації, означає не безлику мову, звернену в нікуди, а міркування про проблеми, що стоять перед кожним, опис видимих студентом образів, розповідь про актуальні для нього колізії. Коли викладач прогнозує такі можливі реакції, скеровує їх, упродовжуючи в комунікативну тканину практичного заняття чи лекції, його імідж також цілком керується й регулюється ним самим. Спілкування коригується завдяки постійному включенню фактора зворотного зв'язку, що залучає студентів до діалогу, створює ілюзії комунікації при монологічному зверненні (так звані структури діалогізму), що привчає студентів активніше брати участь у тому, що відбувається, інтенсивніше розмірковувати, точніше формулювати думки. Можна говорити про «психічну контагіозність», що залучає студентів до сюжетів занять.

По-четверте, конструювання необхідного позитивного іміджу здійснюється під час роботи з так званими негативними комунікативними сценаріями студентів, які слухать «вивченню» викладача як особистості та зрештою спрямовані на зрив заняття. Це прояв «агоністичного» бар'єра комунікації, коли студенти начебто змагаються з педагогом за право на комунікативне лідирування. Мовна майстерність, заснована на законах педагогічної риторики, передбачає різні форми подолання кризових ситуацій як чинники створення позитивного іміджу педагога [1]:

1. Демонстративне протиставлення того, хто говорить, решті аудиторії з можливістю коментування його позиції самими студентами.
2. Мовчання, що реагує; коротка й лаконічна відповідь – лише тоді, коли студент повністю вичерпав свої аргументи. Відповідь має бути афористичною і дотепною.
3. Попередня згода, аргументація з позиції студента, що показує, зрештою, абсурдність його судження (прийом «доведення до абсурду»).

4. Несподіванка мовної поведінки: питання, що зовні не має відношення до судження, раптовий висновок, проблема, що формується. Приклад – порівняння або авторитетне свідчення зворотного.

5. Апелювання до думки, що є авторитетною для аудиторії; прагнення схилити її на свій бік без зовнішнього акцентування цього прагнення.

6. Використання фігури кризи під час переключення загального емоційного поля аудиторії в русло, необхідне навчальному заняттю; використання самого висловлювання як "точки опори", здатної сформувати необхідну колективну емоцію.

7. Переключення уваги з висловленої фрази на цікавішу для аудиторії проблему, постановка актуального завдання.

8. Відповідь запитанням на запитання (створення вигіднішої полемічної позиції), підкреслено серйозне звернення до того, хто говорить, включення його судження у власні подальші міркування (цитування) з розвінчуванням його.

Зрештою, вміння викладача формулювати матеріал як систему проблем і завдань, які потребують спільного вивчення чи вирішення, – важлива мовна складова педагогічного іміджу. Найцікавіша і найрізноманітніша інформація не справить враження, якщо не звернена до студента атрактивними мовними структурами, завдяки яким він відчує себе співрозмовником, помічником у розв'язанні проблеми. Це можна вважати інтеграцією мовної майстерності викладача, його педагогічних умінь і психологічної ерудованості. Лекція не як повідомлення готових дефініцій, а як вироблення їх у творчо-пошуковому процесі; не як відтворення очевидного, а як пошук нового, логічно наступного – зміст і мета такої діяльності. Одягаючи її в комунікативні структури, викладач вдається до інклюзивної мови, візуалізації, поступки, кризи – тих прийомів і технологій риторики, які підвищують усвідомлення своєї суб'єктності самим студентом.

Отже, педагогічний імідж – це професійний образ, у створенні якого значну роль відіграє мовна складова, тому так важливо розвивати в собі комунікативну привабливість, засновану на законах поведінкової стратегії, дотримання яких є однією з найважливіших форм вираження особистого ділового іміджу [3;10] .

Ця привабливість базується на високій ерудиції, психологічній пильності, оптимістичній установці, діалогічній готовності, володінні прийомами методики. Усі ці засоби знаходять вираз у мовних формах: так педагогіка інформаційного суспільства реалізується у факторах і фреймах мовних технологій, педагогічного красномовства, комунікативної привабливості. Ці сторони утворюють різноманітні чинники педагогічного іміджу. Дрес-код – це теж частина іміджу.

Має стати очевидним, що остаточно імідж викладача формується саме в тому, як він звертається до аудиторії, як ініціює діалог і бере участь у ньому, як реагує на репліки. Викладач – «мовна» професія, а тому й найважливіша частина педагогічного іміджу – також мовна.

Список використаної літератури

1. Абрамович С.Д., Чикарікова М.Ю. Риторика: навч. посібник. – Львів: Світ, 2001. – 220 с.
2. Бабич М.Д. Основи культури мовлення. – Львів: Світ, 1990. – 106 с.
3. Галицька Е. Імідж ділової людини та чинники впливу на його формування / Е. Галицька, Н. Донкоглова // Наукові записки НаУКМА.–2011.–Т.1:Економічні науки.– С.12-16.
4. Грейліх О. Психологія формування іміджу викладача вищого навчального закладу /О.Грейліх// Гуманітарний вісник Державного вищого навчального закладу «Переяслав-Хмельницький державний педагогічний університет імені Григорія Сковороди». – Переяслав-Хмельницький, 2010. – Вип. 19. – С. 294-299.
5. Гузій Н. Педагогічний професіоналізм: історико-методологічні та теоретичні аспекти: [монографія] /Н.Гузій.– К.: НПУ імені М.П.Драгоманова, 2004.–243 с.
6. Гоман І. Мистецтво говорити. – К., 1989.– 89 с.
7. Лишич П. Как проводить деловые беседы; пер. с сербского. – М., 1987.– 110 с.
8. Сухомлинський В.О. Сто порад вчителю. – К.: Рад.школа, 1988.– 89 с.
9. Сухомлинський В.О. Рідне слово. – Зібр.тв. у 5-ти томах. – Т.1.– С.201-216.– 199 с.
10. Тихонова О.О. Формування іміджу сучасного викладача вищої школи / Тихонова О.О., Тарасенко Я.А., Дейнега Т.Ф., Білаш В.П., Сербін С.І.// Збірник статей V Міжнародної науково-практичної конференції «Актуальні питання лінгвістики, професійної лінгводидактики, психології і педагогіки вищої школи», 19-20 лист. 2020 р., Полтава. – С. 370-373.
11. Фурмановська Н.І. Правила ведення мови. – К., 1989.–156 с.

ПОЛТАВСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ МЕДИЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

МОВНИЙ АСПЕКТ ЯК ОСНОВА ПРОФЕСІЙНОГО ІМІДЖУ ПЕДАГОГА ВИЩОЇ ШКОЛИ <i>Тихонова О.О., Тарасенко Я.А., Черно В.С., Мироненко Е.І.</i>	245
МОЖЛИВІ ШЛЯХИ КОРЕКЦІЇ ПРОЯВІВ ПОСТ-COVID-19- СИНДРОМУ СЕРЕД ЗДОБУВАЧІВ ОСВІТИ ЯК НЕОБХІДНА СКЛАДОВА ЯКІСНОЇ ПІДГОТОВКИ ФАХІВЦЯ <i>Ткаченко Л.А., Катеренчук І.П., Ярмола Т.І., Пустовойт Г.Л., Талаш В.В., Власова О.В.</i>	248
МОЖЛИВОСТІ ЗАСТОСУВАННЯ VR- I AR-ТЕХНОЛОГІЙ У МЕДИЦИНІ Й ЗАКЛАДАХ ОСВІТИ <i>Ткаченко П.І., Резвіна К.Ю., Білоконь С.О., Попело Ю.В., Коротич Н.М., Лохматова Н.М., Доленко О.Б.</i>	251
ПОЗИТИВНІ ТА НЕГАТИВНІ АСПЕКТИ ЗМІШАНОЇ ФОРМИ НАВЧАННЯ В ЗАКЛАДАХ ВИЩОЇ ОСВІТИ МЕДИЧНОГО ПРОФІЛЮ <i>Тончева К.Д., Боряк Х.Р., Водоріз Я.Ю., Король Д.М.</i>	253
АКТУАЛЬНІСТЬ ЗМІШАНОГО НАВЧАННЯ МОЛОДШИХ БАКАЛАВРІВ СТОМАТОЛОГІЧНОГО ПРОФІЛЮ НА БАЗІ 11 КЛАСІВ <i>Тончева К.Д., Козак Р.В., Ярковий В.В., Калашніков Д.В., Король Д.М.</i>	255
КЛІНІЧНИЙ РОЗБІР ПАЦІЄНТІВ ЯК НАВЧАЛЬНИЙ ІНСТРУМЕНТ ВИВЧЕННЯ ДИСЦИПЛІНИ «ВНУТРІШНЯ МЕДИЦИНА» <i>Третяк Н.Г., Шапошник О.А., Шевченко Т.І., Приходько Н.П., Кудря І.П., Сорокіна С.І., Третяк І.М.</i>	257
РОБОЧИЙ ЗОШИТ ІЗ ДОГЛЯДУ ЗА ХВОРИМИ ТЕРАПЕВТИЧНОГО ПРОФІЛЮ ТА МЕДИЧНИХ МАНІПУЛЯЦІЙ І ЙОГО АКТИВІЗУЮЧА РОЛЬ У САМОСТІЙНІЙ РОБОТІ ЗДОБУВАЧІВ ВИЩОЇ МЕДИЧНОЇ ОСВІТИ <i>Трибрат Т.А., Петров Є.Є, Іваницька Т.А., Сакевич В.Д., Шуть С.В.</i>	259
РЕАЛІЗАЦІЯ ПРИНЦИПУ КЛІНІКО-ТЕОРЕТИЧНОГО МОДЕЛЮВАННЯ ПІД ЧАС ВИКЛАДАННЯ ПРЕДМЕТА «ОРТОДОНТІЯ» <i>Трофименко М.В., Воронкова Г.В., Білоус А.М., Дмитренко М.І.</i>	261
АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ, З ЯКИМИ СТИКАЮТЬСЯ НАУКОВО-ПЕДАГОГІЧНІ ПРАЦІВНИКИ В ПРОЦЕСІ ПІДГОТОВКИ СТУДЕНТІВ-ПЕРШОКУРСНИКІВ <i>Улановська-Цуба Н.А., Єрошенко Г.А., Ваценко А.В., Передерій Н.О., Рябушко О.Б., Клепеч О.В., Шевченко К.В., Кінаш О.В., Григоренко А.С.</i>	263
СУЧАСНА ЛЕКЦІЯ В ЗАКЛАДАХ ВИЩОЇ МЕДИЧНОЇ ОСВІТИ <i>Устенко Р.Л., Свінцицька Н.Л., Гринь В.Г., Каценко А.Л., Рибалко Д.С.</i>	265
ПЛАНУВАННЯ НАВЧАННЯ <i>Харченко Н.В., Костріков А.В., Подвін А.М.</i>	267
ВИКЛАДАННЯ ІСТОРІЇ УКРАЇНИ ЯК ЧИННИК НАЦІЄТВОРЕННЯ <i>Харченко Т.О., Каюн В.О., Зінченко Н.О., Липій Є.А., Біланов О.С., Дашевська Т.В.</i>	269
ПАТРІОТИЧНЕ ВИХОВАННЯ – ЗАПОРУКА НАЦІОНАЛЬНОЇ САМОСВІДОМОСТІ ЗДОБУВАЧІВ ВИЩОЇ ОСВІТИ <i>Хміль Д.О., Нетюхайло Л.Г., Білець М.В., Омельченко О.Є., Микитенко А.О., Котвицька А.А., Тихонович К.В., Цебенко М.О., Непорада К.С.</i>	271
УПРОВАДЖЕННЯ SOFT SKILLS У ПРОФЕСІЙНУ ПІДГОТОВКУ МАЙБУТНІХ ЛІКАРІВ <i>Хміль О.В., Каськова Л.Ф., Хміль Д.О., Янко Н.В., Новікова С.Ч., Моргун Н.А., Садовські М.О.</i>	272
DIDAKTISIERUNG DER MÄRCHEN IM DAF-UNTERRICHT <i>Mihaela Hristea</i>	274
ПРОФЕСІЙНА КОМПЕТЕНТНІСТЬ ВИКЛАДАЧІВ У МЕДИЧНИХ ЗАКЛАДАХ ВИЩОЇ ОСВІТИ <i>Цапенко Ю.П., Ільченко М.М., Ільченко В.І.</i>	275
СУЧАСНІ АСПЕКТИ ПРАКТИЧНОЇ ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНІХ ЛІКАРІВ ДО ПРОФЕСІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ <i>Цвіренко С.М., Похилько В.І., Черняєська Ю.І., Жук Л.А., Соловійова Г.О.</i>	277
НАУКОВО-ДОСЛІДНИЦЬКА ДІЯЛЬНІСТЬ ЗДОБУВАЧІВ ВИЩОЇ МЕДИЧНОЇ ОСВІТИ ЯК ОРГАНІЧНЕ ПРОДОВЖЕННЯ ПОГЛИБЛЕНОГО НАВЧАЛЬНОГО ПРОЦЕСУ <i>Циганенко І.В., Овчаренко Л.К., Мохначов О.В., Гуцаленко О.О.</i>	278
УПРОВАДЖЕННЯ ТЕСТОВОГО КОНТРОЛЮ ЯК СИСТЕМИ ОБ'ЄКТИВНОЇ ОЦІНКИ ЗНАНЬ ЗДОБУВАЧІВ ОСВІТИ НА КАФЕРІ ХІРУРГІЇ №3 <i>Челішвілі А.Л., Панасенко С.І., Малик С.В., Драбовський В.С., Пелипенко О.В., Рибалка Я.В., Осіпов О.С., Капустянська А.А.</i>	280
ОСОБЛИВОСТІ ВИКЛАДАННЯ СУДОВОЇ МЕДИЦИНИ І НАУКОВО-МЕТОДИЧНІ АСПЕКТИ ПІДВИЩЕННЯ ЯКОСТІ ПІДГОТОВКИ ЗДОБУВАЧІВ ВИЩОЇ ОСВІТИ <i>Черняк В.В., Старченко І.І., Филенко Б.М., Ройко Н.В., Малик Н.І.</i>	282
ЗНАЧЕННЯ КРЕАТИВНОСТІ, МОТИВАЦІЇ ТА АКсіОЛОГІЧНИХ АСПЕКТІВ У ФОРМУВАННІ ОСОБИСТОСТІ МАЙБУТНЬОГО ЛІКАРЯ <i>Шарлай Н.М., Соколенко В.М., Весніна Л.Е., Єрошенко Г.А., Шевченко К.В.</i>	283